

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sennur Sezer

Kirlenmiş Kâğıtlar

Yunus Nadi şiir Ödülü (2000)

şiir

EVRENSEL
BASIM
YAYIN

EVRENSEL
BASIM YAYIN

Sennur Sezer

KİRLENMİŞ KÂĞITLAR

Şiir

Doğa Basın Yayın
Dağıtım Ticaret Limited Şirketi
Eskişehir Mah. Dolapdere Cad.
Karabatak Sok. No: 27A
Şişli / İstanbul
Tel: 0212 247 65 17 (pbx)
Faks: 0212 247 24 61
web: www.evrenselbasim.com
e.posta: bilgi@evrenselbasim.com

Evrensel Basım Yayın –375

Kirlenmiş Kâğıtlar
Sennur Sezer

Kapak Tasarım
Savaş Çekiç

Kapak Uygulama
Bahar Eroğlu

Kapak Fotoğrafı
Özcan Yaman

Birinci Basım: Mart 2009

ISBN 978-605-4156-09-2

Sertifika No: 11015

Baskı

Ezgi Matbaası

Sanayi Caddesi Altay Sokak No: 10 Çobançeşme -Yenibosna / İSTANBUL
Tel: 0212 452 23 02 - 654 94 18 e-posta: ezgimatbaa@mynet.com

KİRLENMİŞ KÂĞITLAR

Yunus Nadi Şiir Ödülü (2000)

EKSİK ŞİİR

Eksik sözcüklerle yazılıyor şiir. Testilerden su yerine gül damlıyor. Susuz kalmış gül. Dağılıp uçuşmayı beceremiyor.

Eksik duygularla yazılıyor şiir. Gövdesine sığmayıp çatlayan cam bardaklar. Ufalanan ekmek. Gövdeni bir yabancı gibi sevebileceğini bilmek... Yok sayılan duygular. En yasak arıyor. Çelik telleri ölümün engelliyor.

Eksik sözcüklerle yazılıyor şiir. Eksik duygularla. Göğü tanımadan ağlamayı tanıyan ve ağlaması yasaklanan kadınlar, sevişmeyi bir bardak su sananlarla yan yana. Topraktan fışkıran yeşilin morumsu ucu adlandırılmadan. Oğlunun sarhoş ve âşık uyandığını gören bir kadının şaşkınlığıyla. Ana ve kadın nasıl ayrılır birbirinden bilmeden.

Sözcüklerin tınısı yok. Hışırdamıyor. Karşılıksız ve kalp. Yüreğim kıskanacağım şiirler istiyor.

TORUNUM

Torunum bir mavi çizgi, ak kâğıt üstünde. Torunum, bir küçük karaltı ekranda kıpır kıpır. "Tahliye edin, kazıyın, yokedin." İki dudığınız arasında geleceği.

Burda ya da Bosna'da, belki Üsküp, belki Kosova... Bir çekirdek yalnız, canıma yakın, bir mavi çizgi. Sizindir deseler tanır mısınız? Bir benek şimdilik.

Yarın kimbilir Deccal mı? Mesih mi?

Eliniz yüreğinizde "İyi bir tüketici mi?"

"Çıkar mı sesi?" "Asi mi? Anarşist mi?"

Siz böyle düşündükçe, ekranda korkak bir çizgi,

bir gölge... Şimdi var... şimdi var...

Yok mu şimdi, burada, Beyrut'ta, Kudüs'te, Köln'de...

Benim mi? Torunum mu? Geleceğim mi?

NOTLAR

I

Tıkanıp kalıyorum
bilmem neden
bir bedenin ayrıntılarına düşen
gölgeyi ve ışığı izlerken.
Okurken şairleri.

Aşkın, ilişkinin, sevişmenin ve birleşmenin
birbiriyle bitişip kesişen çizgileri
sözcüklerden kayıyor
ve neşter
daha derine dalıyor usanmadan.

Günümüzün özeti: Kan

şiddet, öfke ve yaşlılarla çocukların boş tasları
tankların, kurşunların, kafataslarının parıltısı.
Gece elbiselerinin pıhtılaşan pulları.

Dize uçları

yalnız özel korkuları deşiyor
eşsiz kuruntuları
büyütüyor mikroskobun altında
"insan yalnızdır"ın incisini
sonra sırasıyla
yaldızlanıyor "kendiyile başbaşalık"
"yaradanla hesaplaşmak" ısıtılıyor.

Damıtılmış bir güç

yazı
gülün yapraklarına sığınıyor.

Tıkanıyorum.

II

Yorulmaz iğnesiyle şiirin
bilinen bir çiçeği işliyorlar hayata
Bülbüle vurgun, kokusu satılmış bir çiçek
pençeleri doygun kana
Islak dudaklar gibi yosma
düşler üretiyor
renk değiştiriyor boyna.

Anmam adını artık
halk kızlarına ad olmuş o çiçeğin
İstemem kokusunu bir daha
yangınlara karıştı yağı
maske oldu yalana.

Bilinir nergisin uykuya benzemezliđi
denizin gözyaşına
Ezberlenir inanılmadan
ozanların hatırına.

Yağmalanmamış bir sözcük gerekli
seçkinliđi güzelliđi yansıtmaya
Yoncalar gibi bitek bir sözcük
simge olsun
öldürülen dostlarıma.

III

Ferhad'ı bırak
külüngü düşün, balyozu, murçu
Ve taşın ağrısını
demir değdiğinde
dağa
Demirin sancısını da
anımsa.

Ya Ferhad'ın yüreği
Issızlıkta
bir deniz gibi
gümbürdedikçe
düşünüp dalgaların yanyanalığını
Nasıl sızlar
yalnızlıkla.

IV

Birbirini açıklar mı sözcükler
Yoksa ısıltısını mı yansıtır
anlattığının
Bir sözcük verin bana
sıcaklığını taşıyın kanın
soğuyup pıhtılaşsın
silinmesin
anımsatsın.

Birbirini mi tamamlar şiirler
dize dize
yasak bir tarih mi çözülür
eklendikçe.

Sözcüklerin sahibi mi çobanı mı
ozanlar
yolunu şaşırmış bir ses için
uyumazlar.

V

- Ayçe İdil Erkmen'e -

Bir ırmak adını taşıyan kız
zonklayan o yıldızla
ufkun ucunda
soruyor bana:
- Uyumadın mı daha!

Batıyor kirpiklerim
kapandıkça
ışıklar bir bir
yüreğimin sesi kulaklarımda
- Uyumadın mı daha!

Bir dize borçluyum
tek bir dize
temmuz sıcağına
karşı koyanlara
ölümün serinliğiyle:
Tek silahıydı hayatı
yaşamak için silahını fırlattı.

Bir yıldız zonkluyor hâlâ
adı ırmak bir kızın anısıyla.

VI

Birden bütün ışıklarını yakmış bir gemi gibi
geçen nedir karanlığın içinden
nedir yüreğimdeki?
Deniz dolacak içeri sanki
perdeyi çeksem
ya da çiçekli bir dal vuracak cama
ne var ki?

VII

D n Bedesten’de geri alınmaz Őeyler sattım
Mardinli bir ustaya
 ırağına gizemli bir dille sesleniyordu
Belki Süryanice
Bir bakıŐla  l t  deđerini
gençliđimin:
ilk armađanı evliliđimin, verdiđim ilk armađan
ve ilk  ocuđumun doğduğu gün...
   kadife kutu.
Bir elmas iđne, bir çift kold đmesi,
boş altın bir  er eve...
Annemin elleri, kocamın elimle nemlenen gömleđi
Ve kundağı kızımın...
Altı kâğıt para karŐılıđı
tezg hın üzerinde kaldı.

Yüzümün kızarması, sinsi bir başağrısı
ve borcumun yarısını ödeyecek parayla
çıktım.

Boğazımda ısmarlanmış çay burukluğu
"Artık bunları yapmıyorlar" övgüsü ustanın
Ve utancı anıları satmanın...
Çarşı, bedesten, karanlık hanlar
bir gözyaşına dönüşecek
küçük takılar...

Dün Bedesten'de arkadaşsızlığı sattım.

VIII

Ey ekmeğin katıgını ucuzlatan
Akşam pazarları
Patlak biberler ezik domatesler
Ve eski büyük otellerin
Ucuza iyi müzik dinlenen
Akşam çayları
Aynalı salonlar
İkinize de konuk oldum
Sarkarak eteğimden yoksulluğum.

İnce bir küf kokusu
Sardığında tarhanayı
Yanmış yağ ve nenenin soyluluğuna sığındım
Ve bahşış bekleyen ellerine
Garsonların
Utangaç gülücükler bıraktım.

Ey ekmeğine uygun katık seçen
Ellerim
Hünerinizi çil bastı
Aynalar yabancılıyor yansıttığını
Yoksulluğumdan hiç utanamadım.

I X

Şaşma kendini tanımadığın bir sokakta bulduğunda
Ya çocukluğundur aradığın
Ya eski bir sevgili
Özlediğin yaşam belki

Yürek kaç yılda unuttur anımsamayı?

İşe yetişmek telaşıyla giydiğin hırka
Ayağına geçirdiğin çorap
Güldürdüğünde çevrendekileri utanma
Bir ilkgün anısı vardır kokularında

Kaç yılda cayar yürek anımsamaktan kaç yılda?

Alıp götürdüğünde düşler gençliğine
Ağlama
Yol arkadaşının yitip giden görüntüsüne

Yorulmaz mı yürek yeniden başlamaktan?

Öfkenin özlemin isteğin dindiğı günler
Hiç yaşamamış gibi olmak
Uzak sana
İnanma

Yürek öğrenir mi bağışlamayı
Kaç yılda unuttur anımsamayı?

KÖYÜNÜ BIRAKANIN AĞIDI

Gördüm
Bilirim
Gülümser cefayla ölenler
Yüktür cesetleri cellatlarına
Ve sevdiklerinden uzak
Mezarsız gömülenler
Gözleri yarı örtük
Güneşle dönerler
Kır lalelerine

Vay bana!
Sevdiklerim mezarsız
Mezarlarım ıssızdır!

Bilirim
Süsüdür saçı kadının
Uzatılır
Sevdaya, duvağa ve kefene
Örtmez aklı
Kestim örgülerimi gömdüm
Bahçeme
Duvağımın ve sevdamın
Kalsın izi
Kefenim kimbilir nerde
Değer toprağa

Ah!
Sesim bana düşman
Uykum yabandır.

BEKLEYEN KADININ TÜRKÜSÜ

rtmesin yüzümü hüzünle kaygı
Aynaları kitledim
Sildim umarsızlığı

Isıtır aşk düşlerini toy gövdeler
Aşk bilen korur eldeğmemişliği
Çıplaklığımı kitledim geceleri

Ve kitlenmiş ne varsa
Salıverdim
Erişsin düşüncelerim düşüncelerine
Tadayım yaşadıklarını
Girmesin aramıza paylaşmadıklarımız
Düşlerde bile

Yastığının yüzünü değiştirmedim
Gömleğin ütülü
Arıttım neye değdiyse siren sesleri

Sevincin adı beklemek
Bilmek yaşadığını
Gençliğim dönüşüne ertelendi
Yüzünü örtmesin kaygı

BAŞKALARININ ESKİLERİNİ GİYENİN ŞARKISI

Satın alınmış düşleri, bıkıp fırlattığınızda
Ardınıza bakmayın
Oradayım.
Ayışığında bir öpüşme düşü,
Eskitilmiş bir kadife bluz, sim işlemeli
Ve yenilenen balayı, dantel askılı
Yaramaz işime... ben üşüyorum.
Sıcacık bir şey gereken
Düşlerime.

Yarım bırakılmış çorba,
Geri çevrilmiş biftek ve "iharet" yabancı bana
İnce topukları yaz takunyalarınızın
Bana kalın, yıkanmaya dayanıklı
Akrabalar kadar tanıdık bir şey gerek
Rengi de, rengi de olmalı elbet
Yıpranmışlığımla örten.

Dokunduğumda çocukluğumu düşündüren
Gençliğim gibi sırrı açıklanmaz
Kumaşlar satılmaz çarşılarınızda.
Ağrılarım göre tasarlanmadı giysilerinizin boyu.
Bir korkuyu tanırırsınız yalnız
Yaşlanmak ve bırakılmak.
Bende çeşidi var,
Ama bitişmiyor sizinkilerle,
Sevgiden doğuyor çoğu.

Paramın yettiği bu tezgâhta
Satılan eskileriniz
Ellerim değdikçe soluk alıyor
Eskiyen siz misiniz?

DÜŞLER

I

Neşeyle cınladı
Telefon
Cınladı boşluk
Evin ıssızlığı
Telefon
Meraklı
Kaygılı
Haykırdı
Haykırdı
Sustu

Kenarda kıvrılıp kalmış yatak
Yorgan kapsız
Yastık kaymış
El izleriyle lekeli perde
İpliklenmiş geceyi sızdırıyor
Ters dönmüş tek bir terlik
Duvar dibinde

Yarı karanlıkta
Çalıyor telefon
Uyandırmak ister gibi
Telaşla
Yeniden
Sesleniyor
Hıçkırıyor
Hıçkırıyor

II

Yağmur
Neden çölü düşündürüyor
Ve nedir ayıran
Kumsalı çölden

Hayaller
Dört dönüyor
Kuruyan gözyaşlarıyla
Geceleri

Denize ulaşamamış
Bir ayak izi
Belki
Islanan şimdi
Kıyıda

Uzakta
Çölde
Dağılıyor ölü çocuğun
Kirpiği

Yağmur
Çölü andırıyor
Sıkıntıyla

III

Süzölüp dolandı martının çığlığı

"Battı... Şehir battı... battı..."

Son açan dalın ucunda

Ayva çiçeği utandı

"Ağırlığı..."

Asfalt köpürdü ayaklar altında

Dalgalandı

Duruldu

"Battı... battı..."

Dolanıp duruyordu

Ufukta

Martı

DÜŞLER VE KANATLAR

Bir yanardağ ağzı belki
Belki cehennem
Serçeciklere ne çok benzeyen
Binlerce kuştan bir bulut
Aynı anda doğup
Ateş bir yumurtadan
Çırpınarak aynı anda
Boğuluyorlar buharda

Gözyaşları gibi tüyleri
Islak
Bundan mı yükseltmiyor onları
Kanatları
Yoksa hiç
Hiç kanatları olmadı mı

Bir yanardağ ağzı
Ve ateş bir yumurtayı çatlatan
Kuşlar

Bırakın
Uçsunlar.

DÜŞLER VE KAYGILAR

Düşüp ölmekten korkmuyorum

Yalnız... çoraplarım...

Durmadan kalabalığa giriyorum
Bayram önceleri, büyük mağazalara
Yürüyen merdivenler, ışıklar
Kıpır kıpır bir şey havada
Beni de kapıp götürsün istiyorum
Üstüme yoksulluk siniyor

Durmadan kalabalığa giriyorum
Akşam dolaşmalarına büyük alanın
Küçük köpekler, tavşan yavruları
Ve karşılıksız aşk gibi bir şey
Sepetlerde, yol kenarlarında
Üstüme çaresizlik siniyor

Kan bulaşıyor elimi neye atsam
"Adres sormayın lütfen" diyor sanki
İssız bir kalabalık yollarda
Şehir erken kapanıyor

Düşüp ölmekten korkmuyorum
Alışveriş sepetleri, kredi kartları
Paketlerin kurdeleleri üstüme yürüyor
Kasalar çınılıyor, fişler kesiliyor
Şıngırdayan bozuk paralar
"Yanlış numara" gibi homurdanıyor

Düşüp ölmek bir şey değil
Çoraplarım...

HERGELE ŞİİRLER

I

Sen ki övünürsün kadınlara egemenliğinle

Söyle

Nedir eldeğmemişlik ve ne zaman biter

Ve neden daha kolay bir fahişeyi şaşırtmak

Yaşlı bir bakireyi hoşnut etmekten

Söyle

Nasıl altedilir eldeğmemişlik

O ulaşılmaz noktada

Yeniden yeniden ürerken

Sen ki övünürsün
Gövden ve sertliğine
Bir bulutu ele geçirdin mi
Ve gökkuşağını doladın mı beline...
Söyle
Bir kızı nasıl ayırırsın bir anadan
Göğüslerine dokunmadan

Gövdenden kurtulmaktır sevişmek
Düşlerinden sıyrılmak
Yeni bir etle kuşanmak yaşamayı
Ellerini kamaştırır etin
Eğilirsin
Ve bezgin boşalırsın yatağına
Kendine kapalı ırmak

Sen ki övünürsün kadınlara egemenliğine
Usanmadın mı sarılmaktan gölgene
Söyle.

II

Yanılıyorsunuz sayın şair yanılıyorsunuz
Sözkonusu kadınlar olduğunda
Diyelim çok seviyorsunuz, sevilyorsunuz
Sevdalısınız hatta
Yine de tanıımıyorsunuz sevdalınızı
— Sizin bildiğiniz bir içbaygınlığı
Sevda değil... diyebilirim de
Neyse...—
Bilmiyorsunuz çünkü
Nedir ormanla benzeştiren
Ve ayıran bir kadını

Haklısınız
Adımlayıp yıllar yılı bir sokağı
Taşlarını bilmemek olası
Ama bir kadın
Nasıl çağrıştırır sokakları

Yaklařtıķķa uzaklařan
O koku, renk
Ve gökyüzünü yitirmiř gibi
Bařdönmesi
Girdikçe içine, daldıkķa, derinleřtikķe
Ya da kendine çektikķe
Aldığını kendi kılan
Orman nasıl ayrılır bir kadından

Severken öldürmek kuřkusu
Ye anasını kıskanmak tüm dünyadan
Yüređinize çarpan
Ah bir kadından doğmasaydınız keşke...

Söyleyin nasıl ayırırsınız bir taşı öteki çakıldan?

YENİ BREMEN MIZIKACILARI

Islak asfaltı ışıldatan sokak lambaları
Neden uzak bir şehri düşündürür
Kışın ve dil bilmezliğin ağırlaştırdığı
Gotik şehirler
Ve geceyarıları iyice daralan
Otel odaları

Tokat gibi şaklayan bir dil
Yüz bin çeşit mal
Ve yabanlığı yüze vuran bayram ışıkları
–Çok uzakta mıyım yurdumdan
Düşsem biri kaldırır mı
Yoksa önce hüviyet mi sorar–
Alnında soğuk damlalar
Ve avucunda ıslanan adres kâğıdı

Tanıdık bir sözcük arayarak dükkân levhalarında
Yürü yabancılığın sezilmesin
Oturma iznin vizen korumaz seni
Doğduğun şehirdesin

KİMLİĞİ SİLİNİMİŞ

Doğduğu kent, damgalı avcunda. Acı biber ve kan.
Düğün, bayram ve kefen aynı tatta: Kına...

Öyle çok ağlamış ki, yürümüş göz diplerinden
saç uçlarına...

Avcunda damgalı; işi, uğraştığı. Demir, kömür, çakıl,
halı... Değmeye gör, tanı. Rüzgârda hışırtılı,
körpe asma yaprağı.

Öyle çok yorgun ki, kanar da korumaz nasır...
Adı avcunda damgalı. Okunsun diye büyük şehirlerde
uzanır. Silinmiş doğduğu kent, yitmiş işi. Uzanır
utansın diye gökdelen, tapınak, cadde. Sığıntı mıdır?

Öyle çok itilmiş ki, havalanır kuşlar gibi...
Yüzüne çarpmaz mıdır?

KİRLENMİŞ KÂĞITLAR

I

Bilir misin bekleme salonlarını küçük istasyonların?
Akşam saatleri, uzak İstanbul'a, Ankara'ya, Dünya'ya
birden iner karanlık. Ve üstüne sinmiş is kokusuyla
hep geç kalırsın artık.

Uykusunu alamamış beden, acımış yağ ve tanımadığın
bir koku ortalıkta. Belli ki çoktan geçip gitmiş posta.
Ve ılık ılık geçen hızlı tren durmaz bu aralıkta. Geç geldin.

Bir söylentiyle büyütülür herkes: "Gündönümü
şenliklerinin ateşleri sönmeden geri döner zemheri.
Tipiye karışır erkenci çağla, çiğdem... Savrulur erik
çiçekleri." Boy atamayan ahlat yineler: "Geri döner
zemheri..." Ve tadını kalın kabuklar ardına saklar...

Kadınlar, ki yoklukları fark edilir olsa olsa. Kadınlar, bir yazma, bir renk, bir devinim... Karıncalar kadar olağan... Payları karıncalar kadar hayatta. Göçerler, trenleri tanımadan. Selvisiz ve söğütsüz bir ıssızda, katar katar hece taşları.

Bekleme salonları. Ucuz tütün, mektup torbası ve bir öykü: cılız ışııyla. Susuz ve ışıksız köylerin kapısı. Dünyayı bir durak sayanlara, örnek: "Budur payına düşen. Bekle..." Ve gökte gecikmiş bir turna katarı.

Bilir misin bekleme salonlarını?

II

Gül desem gocunur musun, her gördüğüm çiçeğe.
Her dikenini gül saysam... Böyle kıraçlar varmış,
dinledim: Gül diye adlandırılmış her rengi. Ve gül
kokarmış ortalık. Sonra sevdanın ulaşmadığı
kuytularda, karasevda olmuş her tanışıklık. Ah, dilini
anlamadığım kalabalık...

Suçludur erken açan ve erken geçen çiçek. Rüzgâra
sinen koku. Yaban diye adlandırılır utangaçlık.
Hırsızlık yasak ama yağma helal. Kirletilmiş düşler,
parçalanmış yürek... Gülün morardığında menekşe
sayıldığı... Gülün tanınmadığı gerçek...
Ah, sesime sağır yalnızlık...

Güzle ballanacak dikenleri tanı.

Dil buran meyvelerden sakın...

Ağuludur terle, kanla sulanmayan ürün.

Eldeğmemiş bahçe, görülmemiş düş hayretmez.

Ey adım uydurduğum koşu. Yorulmaz aşk.

Yetinmez aşkınlık.

İÇİNDEKİLER

EKSİK ŞİİR.....	7
TORUNUM.....	8
NOTLAR.....	9
KÖYÜNÜ BIRAKANIN AÇIDI.....	24
BEKLEYEN KADININ TÜRKÜSÜ.....	26
BAŞKALARININ ESKİLERİNİ GİYENİN ŞARKISI.....	28
DÜŞLER.....	30
DÜŞLER VE KANATLAR.....	34
DÜŞLER VE KAYGILAR.....	36
HERGELE ŞİİRLER.....	38
YENİ BREMEN MIZIKACILARI.....	42
KİMLİĞİ SİLİNİMİŞ.....	43
KİRLENMİŞ KÂĞITLAR.....	44

Sennur S zer 1943 yılında Eskişehir'de doğdu. 1959'da İstanbul Kız Lisesi'nin ikinci sınıfından ayrıldıktan sonra Taşkızak Tersanesi'nde çalışmaya başladı. 1965 yılında Varlık Yayınları düzelticiliğine geçti. 1967 yılında Adnan Özyalçınır ile evlendi. 1982 yılına kadar çeşitli yayınevlerinde ve ansiklopedilerde düzelticilik, metin yazarlığı yaptı. Şimdi çalışmalarını başta Günlük Evrensel ve Evrensel Kültür olmak üzere çeşitli gazete ve dergilerde yazarak, belgesel anlatılar hazırlayarak sürdürüyor. İlk şiiri 1958'de, ilk kitabı *Gecekondu* 1964 yılında yayımlanan ozan, 1980 yılında kadınlara yönelik yazıları ve şiirleri için Kadınların Sesi Dergisi'nin 8 Mart Ödülü'nü, 1987'de *Bu Resimde Kimler Var* adlı kitabıyla Halil Kocagöz Şiir Ödülü'nü, 1998'de "şiiri alanlara taşıdığı için" Pir Sultan Abdal Dernekleri Edebiyat Ödülü'nü kazandı. 2000 yılında Oğuzkaan Koleji'nin "2000 Yılı Şiir Ustaları" sanını Fazıl Hüsni Dağlarca ve Sunay Akın ile birlikte aldı. *Kirlenmiş Kağıtlar* adlı kitabıyla 2000 yılı Yunus Nadi Şiir Ödülü'nü kazandı. Sennur Sezer'in *Bir Annenin Notları* (şiirlerinden yapılmış bir seçme) ile *Dilsiz Dengbêj* adlı şiir kitabı da yayınevimizce basılmıştır.

"Ödüller her zaman önemlidir. Ama yurdumuzun bu garip dönemeci yaşadığı günlerde, kültür emperyalizminin kültürsüzleştirme aşamasına ayak bastığı, kitapların raf ömürlerinin saptandığı günlerde, bütün olanaklarını zor günlerini aşarak sanata ve kültüre ayıran, ona ödül vermeye çalışan, onu gündemde tutan bir kurumun ödülü ayrı bir önem taşıyor. Ben bu ödülü, kültür emperyalizmine karşı savaşılan arkadaşlarımla ve en çok da kültür emperyalizminin hedef aldığı kadınlar adına alıyorum."

Ödül konuşması